

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 367/2016
06.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због продуженог кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. – адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 4Кж1 бр. 916/15 од 12.11.2015. године и 11Кж3 број 5/16 од 03.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 06. априла 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. – адвоката М.Б., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 4Кж1 бр. 916/15 од 12.11.2015. године и 11Кж3 број 5/16 од 03.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К број 17/15 од 27.08.2015. године, окривљени М.И. је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 180. став 4. у вези става 1. КЗ ослобођен од оптужбе да је учинио продужено кривично дело обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези са чланом 61.КЗ. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка у износу од 455.935,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 4Кж1 бр. 916/15 од 12.11.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, пресуда Вишег суда у Прокупљу К 17/15 од 27.08.2015. године преиначена је тако што је окривљени М.И. оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези са чланом 61. КЗ за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 11.07.2014. године до 21.11.2014. године.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка у укупном износу од 396.429,00 динара падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 11КжЗ број 5/16 од 03.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.И., а пресуда Апелационог суда у Нишу 4Кж1 бр. 916/15 од 12.11.2015. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу 4Кж1 бр. 916/15 од 12.11.2015. године и 11КжЗ број 5/16 од 03.02.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.И. по службеној дужности – адвокат М.Б., због повреде закона (повреда одредаба кривичног поступка), налазећи да је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног М.И. ослободити од оптужбе за продужено кривично дело обљубе са дететом из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 180. став 4. у вези става 1. КЗ, уз истовремени предлог да се у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. – адвоката М.Б., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности. У конкретном случају – обзиром да се ради о обавезној одбрани, окривљеном М.И. је решењем Вишег јавног тужиоца у Прокупљу А. број 140/14 од 02.05.2014. године постављен бранилац по службеној дужности – адвокат М.Б., на основу члана 74. тачка 2) ЗКП, јер се кривични поступак против окривљеног водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од три до дванаест година, и у смислу наведене законске одредбе у таквом поступку обавезна одбрана траје до правноснажног окончања поступка.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.И. правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу 11КжЗ број 5/16 од 03.02.2016. године, имајући у виду да је захтев за заштиту законитости поднео бранилац који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности и који га је могао бранити до правноснажног окончања поступка, то овај бранилац из напред изнетих разлога, сходно цитираним законским одредбама, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И. – адвоката М.Б., одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**